

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣ ਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਫਲੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਕਮੀਆਂ ਕੱਢਦੇ ਜਾਵੇ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਮਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ? ਉਸਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਆਵੇ। ਦੇਖਦੇ ਵੀ ਨਾ ਵੇਖੇ। ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹੇ। ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਜਮਾਉਣ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਹੋ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਵੀ ਹਨ ਤੇ ਪੂਜਾ ਵੀ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਜਿਆਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਿਆਦਾ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਾਮਨ ਕਾਇਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਦੈਵੀ ਬਗੀਚਾ ਕਹੋ ਜਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਹੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗੀ ਬਗੀਚਾ ਮਤਲਬ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਝਾੜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਘੱਟ ਰਸ ਵਾਲੇ ਅੰਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ, ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰਾਂ ਦੇ ਝਾੜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਹਲਕਾ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਝਾੜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਗੀਚਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੈਵੀ ਝਾੜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ। ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ ਮਿੱਠੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਵੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਸਾਰੇ ਵਰਾਇਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਦਾ ਮੂੰਹ ਵੇਖਣ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਲਿਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੱਦ ਦੇ ਮਾਲਿਕਪਨ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਇਹ ਖੇਲ ਹੀ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਤਾਂ ਸਾਂਭੋ। ਘਰ ਤੇ ਧਨੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੇ ਬਾਪ ਵੀ ਬੈਠ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਗੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਅਵਗੁਣ ਹੈ? ਬੱਚੇ ਆਪ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜੇ ਕਹੇ ਕਿ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਆਪ ਹੀ ਲਿਖ ਕੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਲਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਕੀ-ਕੀ ਖਾਮੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ? ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਕਮੀ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਸੰਪੂਰਨ ਤੇ ਕੋਈ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਂ, ਬਣਨਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਕ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਉਸ ਤੇ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕਮੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਸਾਰੀ ਕਮੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਹੁਣ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣ ਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਫਲੇ ਨਾ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀਰਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੀ-ਕੀ ਫਲੇ ਹੈ! ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੈਤੰਨ ਹੋ। ਜੜ ਹੀਰੇ ਵਿੱਚ ਫਲੇ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕੱਢ ਥੋੜੀ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਚੈਤੰਨ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਫਲੇ ਨੂੰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੋੜੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਰਜਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿਹੜਾ ਫਲੇ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਟਕਾਓਂਦਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ? ਫਲੇਲੈੱਸ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਹੁਣੇ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਫਲੇ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਤਾਂ ਹੀਰੇ ਦੀ ਵੈਲਿਊ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੜਾ ਪੱਕਾ ਜੋਹਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਹੀਰੇ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੇ ਨੇ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਜੋਹਰੀ ਕੋਈ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹੀਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀਰੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਫਲੇ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਣ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਚੈਤੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਾਲ ਫਲੇ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਤੇ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਸੌ ਤਦ ਬਣਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਂਗੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਇਵੇਂ ਦੀ ਪੱਕੀ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟਣ ਸਮੇਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਸਬੰਧ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੀਰੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਜੋਹਰੀ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਪਦ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਰੂਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਇੰਨਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਬਾ

ਇੱਕ-ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਹਨ! ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਕੀ ਫਲ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੈਤਨ ਹੋ। ਚੈਤਨ ਹੀਰੇ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੀ-ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ, ਜੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਤੋੜਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਨਾ ਕਿੱਥੇ ਭਟਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਭੱਠੀ ਬਣਨੀ ਸੀ, ਜੋ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ਨਿਕਲੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ। ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਪੁਰਾਣੇ-ਪੁਰਾਣੇ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਵਧੀਆ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਪਏ ਹਨ। ਥੋੜੇ ਨਵੇਂ ਵੀ ਐਡ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਦੀ ਭੱਠੀ ਬਣਨੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਕਮੀਆਂ ਹੋ ਜ਼ਰੂਰ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬਾਬਾ ਜੇ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਾਲੇ ਬਣੀ ਨਹੀਂ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਖਾਦ ਹੈ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੀ, ਤੱਦ ਹੀ ਦੇਹ ਦੇ ਵੱਲ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਆਵੇ, ਇਵੇਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਜਮਾਉਣੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੁਣ ਹੈ ਪੁਰਾਣਾ ਸਬੰਧ। ਪੁਰਾਣੇ ਸਬੰਧ ਦੀ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਅੰਤਕਾਲ... ਇਹ ਹੁਣ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਗੀਤ ਤਾਂ ਕਲਯੁੱਗੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੇ ਹੀ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀਰੇ ਬਣੋਗੇ। ਕੋਈ-ਕੋਈ ਪੱਥਰ ਤੇ ਬੜੇ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਣਿਕ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੈਲਿਊ ਉੱਚ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੰਤਰਮੁੱਖ ਹੋ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ? ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੁਕਤੀਆਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਨ੍ਹੇ ਵੀ ਪਿਓਰ ਹੋਣ, ਖੁਬਸੂਰਤ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਇਥੋਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਕਿਸੇ-ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਮੱਤਵ ਮਿਟਾ ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਇੱਕ ਲਵਲੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੀ ਯੋਗ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਲਵਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਲਵਲੀ ਆਤਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਲਵਲੀ ਪਿਓਰ ਹਨ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਲਵਲੀ ਪਿਓਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਜਿੰਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤੁਸੀਂ ਅਥਾਹ ਲਵਲੀ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਲਵਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੂਜਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪੇ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਕੇ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਭ ਤੋਂ ਲਵਲੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਪਰ ਜਦੋਂ ਲਵਲੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਲਵਲੀ ਬਣੋਗੇ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲਵ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਆ ਜਾਣ। ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਨਾ ਆਉਣ। ਤੁਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਜਾਂਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਲਵ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਆਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇੱਕ ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਸ਼ਿਕ - ਮਸ਼ੂਕ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਿਆ, ਬਸ! ਸ਼ਾਦੀ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਵੱਖ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੀ ਯਾਦ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਸ਼ਿਕ ਹਾਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ। ਉਸ ਮਸ਼ੂਕ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਦੋਂਕਿ ਉਹ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇੱਥੇ ਕੋਈ-ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬੜੀ ਹੱਡੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕਦਮ ਤੜਫਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਿਹਨਤ ਕੋਈ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਮਝ ਕੇ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਲਾਇਕ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਜੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਵਾ ਕੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਫਰੀਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਸਿੰਗਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ-ਕੋਈ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ - ਦਾਦਾ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਹਨ। ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫੁੱਲ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੈਠ ਵੇਖਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ-ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ? ਇਹ ਕਮੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅੱਛੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ। ਬਾਗਵਾਨ ਹਨ ਨਾ। ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਉਠਕੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਕੇ ਵੇਖਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਅੱਛੇ - ਅੱਛੇ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਫਰੰਟ ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਲਗਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਧੱਕਾ ਆਏਗਾ ਤਾਂ ਹੁੱਸਣਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਨਾਲ ਹੁੱਸਣਗੇ। ਸਾਹਮਣੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ-ਵੇਖ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਡਿਫੈਕਟ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਸਾਫ਼ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਜੰਕ ਜੰਮੀ ਪਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰਾ ਕਿਚੜਾ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਰਗਾ ਲਵ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਤਨੀ ਦਾ ਵੀ ਪਤੀ ਨਾਲ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਤੀ ਦਾ ਇੰਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਦੂਜੀ - ਤੀਜੀ ਇਸਤਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਤਾਂ ਪਤੀ ਗਿਆ, ਬਸ - ਯਾ ਹੁਸੈਨ, ਯਾ ਹੁਸੈਨ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜੁੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜੁੱਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਵੀ ਲਾਂਗ ਬੂਟ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ, ਫਸਟਕਲਾਸ ਬਣਾਂਗੇ। ਕੋਈ-ਕੋਈ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵੀ ਚਾਰ - ਪੰਜ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਇੱਕ ਹੈ। ਪੈਰ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਫੈਸ਼ਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੈਵਿਨ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ। ਜ਼ਰੂਰ ਹੈਵਨਲੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਹੀ ਹੈਵਿਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰੋਗੇ! ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਦਾਂ ਹੀ ਭਾਵੇਂ ਬਾਹਰੋਂ ਘਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ- ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਬਾ ਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਟਰੱਸਟੀ ਹਾਂ। ਟਰੱਸਟੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਹੀ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਬਾ ਦਾ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ। ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋ ਕੇ ਰਹੋ। ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੋ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮਕਾਨ ਬਣਾਵਾਂ? ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਭਲੇ ਬਣਾਓ। ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਕੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ। ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ! - ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਇੱਕ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਆਕਰਸ਼ਣ ਮੁਕਤ ਭਵ: ਜੋ ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੁਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ - ਇਹ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਰਵ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵੈਭਵ ਜਾਂ ਸਾਧਨ ਇਸਲਈ ਉਹ ਸਹਿਜ ਆਕਰਸ਼ਣ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਸਮਝਕੇ ਸਦਾ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਰਹੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ ।

*****